

Ultima noapte

Lorena Craia

Tenebra morții-n prag de toamnă
Își pregătește sarcofag
Și frunze ruginii îndeamnă
La simfonii pe un drumeag,
Pe care viața mea înseamnă
Mai mult decât un pas pribeag.

Mă pregătesc de-un cancer veșnic
Al râului ce-a sfredelit,
Puternicindu-se temeinic
În miezurile de granit,
Sub luna sobră, ca un sfetnic
La-mpărății de mezolit.

Eu de pe-o margine pe alta
Am construit un pod de nuc,
Mi-am aruncat în ape dalta
Și strălucea-ntr-un nor uituc,
Desprins de luciul care balta
Adăpostea un cuib de cuc.

Aud ecou de mocăniță,
Venind agale dinspre munți,
Aud și râsul de fetiță,
Născută din părinți cărunți
Și-n inima de prepeliță
Se mai sărută două punți:

Pe una trece, în fanfare,
Secunda orei ce mă-ntrece,
Sfidând pendule, calendare,
Cu timpul ei atât de rece,
Pierzându-mă în fiecare...
Pe alta nimeni nu mai trece!

15 august-18 septembrie 2016, Constanța